

VOIESCE SI VEI PUTÈ

Pe aur Cap. Dist.
Pe săptămuni lei 128 — 152
Pe săptămuni 64 — 76
Pe trei lună 32 — 38
Pe unu luna 11 — —

Unu exemplar 24 par.

Pentru Parisu pe trimestru fr. 20.
Pentru Austria flor. 10 v. a.

ROMANULU

Articlele trămisse și nepublicate se voră arde. — Redactoru respunțor Eugeniu Carada.

Mâne Duminică, 6-28 Augustu, la orele 1 p. mer. Societatea Literară va ține ședință publică în sala Atheneului.

SERVITIU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

COPENHAGA, 15 Augustu. Venirea diariștilor francezi s'a două deputați a provoat acelui mai mare intușism pentru acesti șoșeți; li se pregătesc prezentodin ovașunii, la antenul banchet ce li s'a datu s'au rădicatii toasturi pentru reconstituirea monarhiei daneze.

PARIS. Buletinul *Monitorului* de séră, vorbind de venirea Sultanului la Ruschiuc, dice că relațiile Portu cu Principatul suntu stabilită pe unu picioru de încredere mutuale și guvernul românimplinesc cu esaptitate datorile se cîte puterea Suzerană.

FRANFORT (pe Main) 15 Augustu. Marea catedrale este în flacări. Interiorele este devastată.

WIENA. Se crede probabilă ușă întrevedere între regale Prusiei și imperatorelui Austriei, după întorcerea acestuia din Franța. Regina duarării a Prusiei ar fi inspirată ideia.

CONSTANTINOPOLE. Sultanul respunțorul la discursul Vizirului a dispus: — Datoria mea d'a protege pe supușii mei s'ă le asigure pacința desvoltare a dobânditii puteri noui primărie ce mi s'a facutu în străinătate. Această datoria a devenit ușă datoria sacră pentru mine. Mă voi simili, ca totu deună, a desvolta instituțiile de creditu publicu, puterile naționale, întinderea comericului.

LONDON, 15 Aug. Camera cere de la Stratford prezentarea altorii documente relative la Canada. Derby promitează-l audiu dispozitivu guvernului turcescu d'a acorda reforme, șicendu că Englittera a consiliat tuțu deună pe Turcia a da reforme, daru s'a opus la orl ce constrângere.

Legea meetingului în parcurile publice a fostu retrasă de guvernură.

FLORENZA, 16 Aug. Însarcinatul cu afacerile Italiei din Mexic anunță cu data de 1 Augustu că reprezentanții străini își propună a accepta la Washington instrucțiunile guvernelor lor.

Bucuresci 17 Augustu.

Monitorul nă anunță adă, mai an-

tîi demisiunea d-lui Ministru din intru, apoi a d-lui Prim-Ministru și nă fine a întregului Cabinet. Ne spune apoi că d. C. Bosianu, refuzându d'a se nărcina cu formarea Cabinetului, Maria Sea a năcredințat acăstă frumosă sarcină, onorabilelui d-lui Stefanu Golescu, care după datoria și primiu-o.

Conformu cererii ce ni se face reproducem adă, unele din petițiunile adresate prin telegrame Măriei Séle Domitorului, în privința demisiunii ministerului. Aceste manifestările, făcute prin telegrame, și nădată ce s'a aflată de demisiunea ministerului, nu potu fi bănuite, nici de cei mai invierușinăti inimici, c'ară s'i putut s'i provocate din truñu boldu din afară; ele potu și mai pucinu fi bănuite căci se

s'atinge de afacerile interioare ale României și în cestiuni personale, Prințipele de Hohenzollern s'apărtine, trebuie se s'apărtă firesc d'a da celu mai mojuștă statu, fiind că, ca bărbată de Statu scie forte bine că fără avè uă cunoștință intimă și deplină a lucrărilor și a personalor este imposibile a judeca cestiuni de detaliu și mai puținu anăca a da sfaturi.

Cine însă nu pote înțelege că în cea ce s'atinge de afacerile interioare ale României și în cestiuni personale, Prințipele de Hohenzollern s'apărtine, trebuie se s'apărtă firesc d'a da celu mai mojuștă statu, fiind că, ca bărbată de Statu scie forte bine că fără avè uă cunoștință intimă și deplină a lucrărilor și a personalor este imposibile a judeca cestiuni de detaliu și mai puținu anăca a da sfaturi.

P'acești consideranță și după informările ce amu pututu lua, ne credem autorizați a declara că cestiunea despre care vorbește *Independența, nu există*, și că tōte detalurile ce dă acăstă fōia în cestiunea de facă, sunt cu totul nădeverate. S'i afirmarea năstră este și logica și forte temeinică pentru ca se pote fi demisită, precum în publicu, în fața națiunii, a guvernului s'a Europei dănum demisire fōie partitei celei vechi.

D. Ministru dia Intru demisionându, d. președinte alu consiliului, din cauza slabii săle secerătăți, a declarat ușa semenea hotărirea d'a se retrage, să-tunci ministerul întregu și-a datu demisiunea.

Independența Română, chiar în urma oficialei demisiri dată de d. Picot, publică în No. de eri, uă corespondență care,

după cumu pretinde acestu diariu, aru veni din Paris și care are de subiectu uă convorbire ce ar fi avut locu întra Imperatorele Napoleone și Prințipele de Hohenzollern.

Altețea Sea Regale, Prințipele de Hohenzollern, nu numai că se rudesce cu Imperatorele Napoleone, dă există anăca uă amică intimă între aceste auguste persoane și prin urmare este forte naturale ca în timpul sederei séle la Paris, Prințipele de Hohenzollern se fi avutu convorbiri cu Imperatorele Francei. Însă cine nu scie, nu înțelege că în ori ce casu acesto convorbiri aveau unu caracter strictu privatu, s'ou a treia persónă n'a asistat.

Mai pucinu anăca se pote presupune că imperatorele Francei se două deputați aici să intrevedă oportunitatea de a provoca acelui mai mare intușism pentru acesti șoșeți; li se pregătesc prezentodin ovașunii, la antenul banchet ce li s'a datu s'au rădicatii toasturi pentru reconstituirea monarhiei daneze.

PARIS. Buletinul *Monitorului* de séră, vorbind de venirea Sultanului la Ruschiuc, dice că relațiile Portu cu Principatul suntu stabilită pe unu picioru de încredere mutuale și guvernul românimplinesc cu esaptitate datorile se cîte puterea Suzerană.

FRANFORT (pe Main) 15 Augustu. Marea catedrale este în flacări. Interiorele este devastată.

WIENA. Se crede probabilă ușă întrevedere între regale Prusiei și imperatorelui Austriei, după întorcerea acestuia din Franța. Regina duarării a Prusiei ar fi inspirată ideia.

CONSTANTINOPOLE. Sultanul respunțorul la discursul Vizirului a dispus: — Datoria mea d'a protege pe supușii mei s'ă le asigure pacința desvoltare a dobânditii puteri noui primărie ce mi s'a facutu în străinătate. Această datoria a devenit ușă datoria sacră pentru mine. Mă voi simili, ca totu deună, a desvolta instituțiile de creditu publicu, puterile naționale, întinderea comericului.

LONDON, 15 Aug. Camera cere de la Stratford prezentarea altorii documente relative la Canada. Derby promitează-l audiu dispozitivu guvernului turcescu d'a acorda reforme, șicendu că Englittera a consiliat tuțu deună pe Turcia a da reforme, daru s'a opus la orl ce constrângere.

Legea meetingului în parcurile publice a fostu retrasă de guvernură.

FLORENZA, 16 Aug. Însarcinatul cu afacerile Italiei din Mexic anunță cu data de 1 Augustu că reprezentanții străini își propună a accepta la Washington instrucțiunile guvernelor lor.

Bucuresci 17 Augustu.

Monitorul nă anunță adă, mai an-

tîi demisiunea d-lui Ministru din intru, apoi a d-lui Prim-Ministru și nă fine a întregului Cabinet. Ne spune apoi că d. C. Bosianu, refuzându d'a se nărcina cu formarea Cabinetului, Maria Sea a năcredințat acăstă frumosă sarcină, onorabilelui d-lui Stefanu Golescu, care după datoria și primiu-o.

Conformu cererii ce ni se face reproducem adă, unele din petițiunile adresate prin telegrame, și nădată ce s'a aflată de demisiunea ministerului, nu potu fi bănuite, nici de cei mai invierușinăti inimici, c'ară s'i putut s'i provocate din truñu boldu din afară; ele potu și mai pucinu fi bănuite căci se

s'atinge de afacerile interioare ale României și în cestiuni personale, Prințipele de Hohenzollern, cunoscutu ca omu de Statu luminat, s'avendu relațiuni intimă cu tōte capetele incoronate, este naturală se asite pe augustul său fiu cu sfaturi politice.

Cine însă nu pote înțelege că în cea ce s'atinge de afacerile interioare ale României și în cestiuni personale, Prințipele de Hohenzollern s'apărtine, trebuie se s'apărtă firesc d'a da celu mai mojuștă statu, fiind că, ca bărbată de Statu scie forte bine că fără avè uă cunoștință intimă și deplină a lucrărilor și a personalor este imposibile a judeca cestiuni de detaliu și mai puținu anăca a da sfaturi.

P'acești consideranță și după informările ce amu pututu lua, ne credem autorizați a declara că cestiunea despre care vorbește *Independența, nu există*, și că tōte detalurile ce dă acăstă fōia în cestiunea de facă, sunt cu totul nădeverate. S'i afirmarea năstră este și logica și forte temeinică pentru ca se pote fi demisită, precum în publicu, în fața națiunii, a guvernului s'a Europei dănum demisire fōie partitei celei vechi.

D. Ministru dia Intru demisionându, d. președinte alu consiliului, din cauza slabii săle secerătăți, a declarat ușa semenea hotărirea d'a se retrage, să-tunci ministerul întregu și-a datu demisiunea.

Independența Română, chiar în urma oficialei demisiri dată de d. Picot, publică în No. de eri, uă corespondență care,

după cumu pretinde acestu diariu, aru veni din Paris și care are de subiectu uă convorbire ce ar fi avut locu întra Imperatorele Napoleone și Prințipele de Hohenzollern.

Altețea Sea Regale, Prințipele de Hohenzollern, nu numai că se rudesce cu Imperatorele Napoleone, dă există anăca uă amică intimă între aceste auguste persoane și prin urmare este forte naturale ca în timpul sederei séle la Paris, Prințipele de Hohenzollern se fi avutu convorbiri cu Imperatorele Francei. Însă cine nu scie, nu înțelege că în ori ce casu acesto convorbiri aveau unu caracter strictu privatu, s'ou a treia persónă n'a asistat.

Mai pucinu anăca se pote presupune că imperatorele Francei se două deputați aici să intrevedă oportunitatea de a provoca acelui mai mare intușism pentru acesti șoșeți; li se pregătesc prezentodin ovașunii, la antenul banchet ce li s'a datu s'au rădicatii toasturi pentru reconstituirea monarhiei daneze.

PARIS. Buletinul *Monitorului* de séră, vorbind de venirea Sultanului la Ruschiuc, dice că relațiile Portu cu Principatul suntu stabilită pe unu picioru de încredere mutuale și guvernul românimplinesc cu esaptitate datorile se cîte puterea Suzerană.

FRANFORT (pe Main) 15 Augustu. Marea catedrale este în flacări. Interiorele este devastată.

WIENA. Se crede probabilă ușă întrevedere între regale Prusiei și imperatorelui Austriei, după întorcerea acestuia din Franța. Regina duarării a Prusiei ar fi inspirată ideia.

CONSTANTINOPOLE. Sultanul respunțorul la discursul Vizirului a dispus: — Datoria mea d'a protege pe supușii mei s'ă le asigure pacința desvoltare a dobânditii puteri noui primărie ce mi s'a facutu în străinătate. Această datoria a devenit ușă datoria sacră pentru mine. Mă voi simili, ca totu deună, a desvolta instituțiile de creditu publicu, puterile naționale, întinderea comericului.

LONDON, 15 Aug. Camera cere de la Stratford prezentarea altorii documente relative la Canada. Derby promitează-l audiu dispozitivu guvernului turcescu d'a acorda reforme, șicendu că Englittera a consiliat tuțu deună pe Turcia a da reforme, daru s'a opus la orl ce constrângere.

Legea meetingului în parcurile publice a fostu retrasă de guvernură.

FLORENZA, 16 Aug. Însarcinatul cu afacerile Italiei din Mexic anunță cu data de 1 Augustu că reprezentanții străini își propună a accepta la Washington instrucțiunile guvernelor lor.

Bucuresci 17 Augustu.

Monitorul nă anunță adă, mai an-

tîi demisiunea d-lui Ministru din intru, apoi a d-lui Prim-Ministru și nă fine a întregului Cabinet. Ne spune apoi că d. C. Bosianu, refuzându d'a se nărcina cu formarea Cabinetului, Maria Sea a năcredințat acăstă frumosă sarcină, onorabilelui d-lui Stefanu Golescu, care după datoria și primiu-o.

Conformu cererii ce ni se face reproducem adă, unele din petițiunile adresate prin telegrame, și nădată ce s'a aflată de demisiunea ministerului, nu potu fi bănuite, nici de cei mai invierușinăti inimici, c'ară s'i putut s'i provocate din truñu boldu din afară; ele potu și mai pucinu fi bănuite căci se

s'atinge de afacerile interioare ale României și în cestiuni personale, Prințipele de Hohenzollern s'apărtine, trebuie se s'apărtă firesc d'a da celu mai mojuștă statu, fiind că, ca bărbată de Statu scie forte bine că fără avè uă cunoștință intimă și deplină a lucrărilor și a personalor este imposibile a judeca cestiuni de detaliu și mai puținu anăca a da sfaturi.

P'acești consideranță și după informările ce amu pututu lua, ne credem autorizați a declara că cestiunea despre care vorbește *Independența, nu există*, și că tōte detalurile ce dă acăstă fōia în cestiunea de facă, sunt cu totul nădeverate. S'i afirmarea năstră este și logica și forte temeinică pentru ca se pote fi demisită, precum în publicu, în fața națiunii, a guvernului s'a Europei dănum demisire fōie partitei celei vechi.

D. Ministru dia Intru demisionându, d. președinte alu consiliului, din cauza slabii săle secerătăți, a declarat ușa semenea hotărirea d'a se retrage, să-tunci ministerul întregu și-a datu demisiunea.

Independența Română, chiar în urma oficialei demisiri dată de d. Picot, publică în No. de eri, uă corespondență care,

după cumu pretinde acestu diariu, aru veni din Paris și care are de subiectu uă convorbire ce ar fi avut locu întra Imperatorele Napoleone și Prințipele de Hohenzollern.

Altețea Sea Regale, Prințipele de Hohenzollern, nu numai că se rudesce cu Imperatorele Napoleone, dă există anăca uă amică intimă între aceste auguste persoane și prin urmare este forte naturale ca în timpul sederei séle la Paris, Prințipele de Hohenzollern se fi avutu convorbiri cu Imperatorele Francei. Însă cine nu scie, nu înțelege că în ori ce casu acesto convorbiri aveau unu caracter strictu privatu, s'ou a treia persónă n'a asistat.

Mai pucinu anăca se pote presupune că imperatorele Francei se două deputați aici să intrevedă oportunitatea de a provoca acelui mai mare intușism pentru acesti șoșeți; li se pregătesc prezentodin ovașunii, la antenul banchet ce li s'a datu s'au rădicatii toasturi pentru reconstituirea monarhiei daneze.

PARIS. Buletinul *Monitorului* de séră, vorbind de venirea Sultanului la Ruschiuc, dice că relațiile Portu cu Principatul suntu stabilită pe unu picioru de încredere mutuale și guvernul românimplinesc cu esaptitate datorile se cîte puterea Suzerană.

FRANFORT (pe Main) 15 Augustu. Marea catedrale este în flacări. Interiorele este devastată.

WIENA. Se crede probabilă ușă întrevedere între regale Prusiei și imperatorelui Austriei, după întorcerea acestuia din Franța. Regina duarării a Prusiei ar fi inspirată ideia.

CONSTANTINOPOLE. Sultanul respunțorul la discursul Vizirului a dispus: — Datoria mea d'a protege pe supușii mei s'ă le asigure pacința desvoltare a dobânditii puteri noui primărie ce mi s'a facutu în străinătate. Această datoria a devenit ușă datoria sacră pentru mine. Mă voi simili, ca totu deună, a desvolta instituțiile de creditu publicu, puterile naționale, întinderea

stată, că în secolul trecut numai districtele de Caușani, Akkerman, Kilia și Ismail portau numele de Basarabiă, deși nu deresa într-o nemică de restul Moldovei. Prin urmare, astăzi de nașiposă dungă de londă Akkerman, Basarabia este tocmai acea parte de teritoriu, pe care tractatul de Paris din 1856 a reannexat-o în fioe către Moldova. Muscalii, răpindu în 1812, fără scirea lui Dumnezeu și chiar a Sultanolui, prin trădarea unuia dintre Muruzesci, totă porțiunea orientală a Moldovei dintre Prut și Nistru, o boalață din pura fantă cu numele de Basarabiă, precum Austriacii numiră Bucovina porțiunea cea nordică a Moldovei. Să ne întrebăm acum, allu cui ore este blazonul celu spus la inaugurarea societății literare? Să fie ore allu Basarabiei în sensul lui Cantemir? — dar acea Basarabiă, grația cerului, redeveni erășii moldovenescă. Să să ore allu districtelor, ramase încă până astăzi sub sceptrul muscătătorilor? — dar acelle districte năschimbă numele de Moldova pe acel de Basarabiă decât numai în puterea unui ukaz allu Tzarului, și nu este Tzarul, care să ne învețe pe noi, cum se numesc părțile României!

Astă-fel, din toate puncturile de vedere, Bucovina și Basarabia sunt totuști Moldova, una și nedespărțită de astăzi totuști de tare contra așa-numișilor Munteni, precum ministrul dela Peșta strigă contra tuturor Românilor în genere. Puterea și măndria Moldovei sunt munți Vrancei, acările locuitorilor și-a căstigat încă din vechime o reputație proverbială de viteză și de independență. Vranceanii locuiesc în districtul Putnei, despre care eroicarul Urechia descriindu resbelul lui Stefan cel Mare cu domnul muncesc Radu cel Frumos, dice următoarele sub anul 1475: „ălu luatu Stefanu... vodă cetatea Crăciuna cu finalu cu totu, ce se chiamă ținutul Putnei, și lău lipitul de Moldova, și lău pusă părăslabii sei....“ Vrea să dică, până la epoca marelui Stefan, faimoșii Vranceanii născușt Moldoveni, ci Munteni, precum o mai confirmă, în adverșu, și antica balladă despre Mieora, în care numele de Vranceanu se pune în opoziție cu acela de Moldoveni: „Iată vinu în caile, Se coboră la valle, Trei turme de miei, Cu trei clobănei: Unu Moldovenu, Unu Ungureanu, Si unu Vranceanu...“

In acestu canticu, Ungureanii suntu Transilvani și Vranceanii Munteni, Vrancea formându până la Stefan cel Mare marginea Terrei Românescă despre Moldova. Totu de acolo derivă însușii numeroi de cuvinte isolate nu constituă unu dialect. Scim pră-bine, că la Iași se dice dughenă, la Bucuresci prăvălă și la Cluj băltă, său că la Iași poma însemnă struguri, la Bucuresci totuștu de fructe și la Făgărașu cartofu; înse dacă numai nescu asemeni divergențe mai multu decât secundare aru denota existența dialectelor, atunci aru trebui să mai admitemu, că la locuitorii dela Sibiu și acel dela Abrud vorbesc duo dialecte și mai differite: la Sibiu chibriturile se numesc lemnuse, la Abrud pucișă, la Sibiu batista se dice năframă, la Abrud kiskineu de pojmar, la Sibiu pantalonii sunt nădragi, la Abrud budăi, la Sibiu ghetele se chiamă cismulifă, la Abrud topance, și așa înainte. Voindu a distribui limba română în deosebite dialecte numai din cauza varietății unei dozne de cuvinte, cată să mai facem unu dialect bucureștean și unu dialect craiovănean, de vreme ce la Bucuresci se dice a nădușă și la Craiova a asuda; său să mai imaginăm unu dialect focșănean și unu dialect odobescen, de oră ce Focșănenii ducă vină, viu, vină, etc., pe cându Odobescenii pronunță: ină, iu, mă... Mai repetăm dară încă o dată, că dialecte nu există în Dacia lui Traian, și numai ignoranță străinilor poate să dică următoarele ridicolă cu multă seriositate în Encyclopedie Modernă: „on devrait dans

le rouman compter au moins (1) quatre dialectes principaux, savoir le munteni, ou valaque proprement dit; le moldovéni, usité en Moldavie et en Bessarabie; l'ardalien, qui a cours dans une partie (?) de la Transylvanie, et de la Hongrie....“!

In lipsa unei separații limbistice, nu se va respunde, pote, că este o seculară separație territorială, care va fi dându unu caracter obiectiv și preciosu fie-cără din aceste trei părți ale Daciei Cis-Danubiane: Moldova, Transilvania și Terra-Românescă. Noi negăm și respingem acestu argument, intocmai ca și pe acel de precedinție. Providențiala unitate a tuturor Românilor de astă parte a Dunării e atât de intimă, incă, chiar din punctul de vedere strictamente territorialu, totuștu încă este imposibilu de a decide, cine anume sunt Moldoveni, Munteni și Ardeleni!

Vom începe cu Moldova, unde partizanii separatismului național strigă astăzi totuștu de tare contra așa-numișilor Munteni, precum ministru dela Peșta strigă contra tuturor Românilor în genere. Puterea și măndria Moldovei sunt munți Vrancei, acările locuitorilor și-a căstigat încă din vechime o reputație proverbială de viteză și de independență. Vranceanii locuiesc în districtul Putnei, despre care eroicarul Urechia descriindu resbelul lui Stefan cel Mare cu domnul muncesc Radu cel Frumos, dice următoarele sub anul 1475: „ălu luatu Stefanu... vodă cetatea Crăciuna cu finalu cu totu, ce se chiamă ținutul Putnei, și lău lipitul de Moldova, și lău pusă părăslabii sei....“ Vrea să dică, până la epoca marelui Stefan, faimoșii Vranceanii născușt Moldoveni, ci Munteni, precum o mai confirmă, în adverșu, și antica balladă despre Mieora, în care numele de Vranceanu se pune în opoziție cu acela de Moldoveni:

Iată vinu în caile,
Se coboră la valle,
Trei turme de miei,
Cu trei clobănei:
Unu Moldovenu,
Unu Ungureanu,
Si unu Vranceanu...“

Din acestu canticu, Ungureanii suntu Transilvani și Vranceanii Munteni, Vrancea formându până la Stefan cel Mare marginea Terrei Românescă despre Moldova. Totu de acolo derivă însușii numeroi de cuvinte separate nu constituă unu dialect. Scim pră-bine, că la Iași se dice dughenă, la Bucuresci prăvălă și la Cluj băltă, său că la Iași poma însemnă struguri, la Bucuresci totuștu de fructe și la Făgărașu cartofu; înse dacă numai nescu asumeni divergențe mai multu decât secundare aru denota existența dialectelor, atunci aru trebui să mai admitemu, că la locuitorii dela Sibiu și acel dela Abrud vorbesc duo dialecte și mai differite: la Sibiu chibriturile se numesc lemnuse, la Abrud pucișă, la Sibiu batista se dice năframă, la Abrud kiskineu de pojmar, la Sibiu pantalonii sunt nădragi, la Abrud budăi, la Sibiu ghetele se chiamă cismulifă, la Abrud topance, și așa înainte. Voindu a distribui limba română în deosebite dialecte numai din cauza varietății unei dozne de cuvinte, cată să mai facem unu dialect bucureștean și unu dialect craiovănean, de vreme ce la Bucuresci se dice a nădușă și la Craiova a asuda; său să mai imaginăm unu dialect focșănean și unu dialect odobescen, de oră ce Focșănenii ducă vină, viu, vină, etc., pe cându Odobescenii pronunță: ină, iu, mă... Mai repetăm dară încă o dată, că dialecte nu există în Dacia lui Traian, și numai ignoranță străinilor poate să dică următoarele ridicolă cu multă seriositate în Encyclopedie Modernă: „on devrait dans

la Marea-Negră (1). Astă-fel, totuștu din partea de jos a așa-numișei Basarabie actuale fusese altă dată o provincie curățu muntenescă, de unde și ramase în parte, până în timpul moderni, numele de Basarabie. Ei bine, concursul său producționii lumii întregi se numesc Espositiune. Apropiantu-mă de palatul din Câmpul lui Marte, mă întrebam cu îngrijire care este ore trăpta ce ocupă patria mea în acea imense arenă. O vedeam, negreșită, nu strălucitoră prin artă și industrie, dară celu pucinu cuvînicioasă, investită în podobele ieș simple dară curate, cu fruntea incununată de productele cîmpilor și vîlcelelor săle mănoșe, surjedentă în mijlocul pădurilor săle seculare, arătîndu isvorile de bogăție nesplătate încă, dară carlăstăptă lucrările ce să se le facă a țisti din pămîntu și a se reversa asupra țerei, și pe acel colă, între avuile naturei săle, lăsându se se vădă cu modestă cercările industrii săle născînte și spunîndu lumii că venită la Paris, nu ca se străluciasă, ci ca se învețe, nu astăzi ca se concure și ca se iei lectiuni, pentru a pute, la vîlăria Espositiune, a se prezintă mai bine, mai pregătită, mai civilisată, adică mai activă, mai bogată de producționile inteligenței și industriei. — Ecă ce mășteptăm să vedu la Espositiunea românescă.

Suprinderea mea a fostă durerosă, anima mea să strinsu și am simțit roșeta coprinședentă fruntea, căndu în locul aspectul ce astăptăm se mi se prezintă, am găsită uă masă în formă, grămadă de obiecte de totuștu amestecate, incurcate, și aruncate încă colă în galeria destinată țerei noastre. Ar fi quisu cine-va că uă măna inemică, interesată a compromite și a face ridicul România trecuse pe acolo. Pe cându totuștu țerele aveau produsele loră spuse și clasificate, perechi galeri române stațu goi și producțele ieș de totuștu felul jacea în trecerea visitatorilor înțesate și coperite de pulbere. De-mă potu permite uă comparare, Espositiunea românescă prezintă tabloul unei țere peste care trecuse uă invaziune, tabloul ce prezintă România în ziua de 11 Februarie, căndu revoluționea ridică velul ce acoperă administraționea, justiția și finanțele. Prețuitindine desordinea, pretutindine confusionea. Strainii treceau, citiau cuvîntul Roumanie care arăta cu apărînd acea învălășelă și-si înforțea ochiul cu tristeță său rînjoiu că bucuria desprețitoră, după cumu simțimenele loră erau simpatice său antipatico țerei. Căte-va qile dă răndul răteciu prim galeria românescă, ca unu susțetă suferinte în mijlocul fericitorilor, ascultându totuștu oservările, spionându expresiunea tutoră căutătorilor, și sperându a vedea lucrurile schimbându-se. Descuragiată în fine, o-tărisemă a numi mai da acestu spectacol tristă, căndu într'u qid, veziu unu bărbat și uă femeiă cari se ocupă a descucre obiectele, a ie regula. Întrebă cine erau. Mi se spuse: D-na și d-nu Odobescu. Erau primele persoane ce le vedeau lucrându în galeria noastră. Qarii apoi și pe D. Aurelian

rectă în cestiu, înl permită ore cari reflesiu reici, asupra modului cumu România să prezintă în facia lumii civilisate.

Suntă vre trei lune, am ajunsu în Paris și una din primele mele cugetări a fostă, fresca, dă vedea acelă mare concursu său producționii lumii întregi ce se numesc Espositiune. Apropiantu-mă de palatul din Câmpul lui Marte, mă întrebam cu îngrijire care este ore trăpta ce ocupă patria mea în acea imense arenă. O vedeam, negreșită, nu strălucitoră prin artă și industrie, dară celu pucinu cuvînicioasă, investită în podobele ieș simple dară curate, cu fruntea incununată de productele cîmpilor și vîlcelelor săle mănoșe, surjedentă în mijlocul pădurilor săle seculare, arătîndu isvorile de bogăție nesplătate încă, dară carlăstăptă lucrările ce să se le facă a țisti din pămîntu și a se reversa asupra țerei, și pe acel colă, între avuile naturei săle, lăsându se se vădă cu modestă cercările industrii săle născînte și spunîndu lumii că venită la Paris, nu ca se străluciasă, ci ca se învețe, nu astăzi ca se concure și ca se iei lectiuni, pentru a pute, la vîlăria Espositiune, a se prezintă mai bine, mai pregătită, mai civilisată, adică mai activă, mai bogată de producționile inteligenței și industriei. — Ecă ce mășteptăm să vedu la Espositiunea românescă.

Unica impărtire rațională, basată pe o diferență dialectică și territorială destulă de similită, este bisurăușa în Dacia Traiană și Dacia Aureliană, în România cis-danubiană și România transdanubiană, în România carpatică și România balcanică, către cari săru mai pută adăuga o a treia ramură, ramasă din întemplieră fără reprezentanță în societatea noastră literară și fără blaszoni în salonul Ateneului, șomu România din Istria de pe termii Mării-Adriatice. A despăgubit trunchiul României carpatică într-o mulțime de surcelle nereale, numite Basarabiă, Bucovina, Moldova, Transilvania, Banat, și altele, este a recunoaște integritatea naționalității noastre și a cădei în cursa inamicilor, cari afirmă și ei, bună-îră, cumă Bucovina este o fără deosebită, locuită mai cu sămă de Ruteni... .

Din nenorocire, acăstă fictivă subdiviziune curățu nominală este introdusă, din scăpare de vedere, nu numai pe blasonurile celor spuse în saloului Ateneului, ci chiar și în organizația societății literare pentru cultura limbii române. Renâne de acum înainte, ca membrii acestui venerabil areopagă naționalu să se reconstituie ei-insi, pe nescu base logice, numai și numai în duo clase mari: România de-nocice și România de-nicolice Dunăre, fără nică o altă deosebire de localitate secundare. Moldova, Transilvania, Muntenia, nu essistă pe față pămîntului; essistă o singură România cu unu picioru în Dunăre și cu altul pe ramificațiunile celor mai deosebite de a' numi Cămpeni. Fie-ne dar permisă a întreba pe domnii separiști dela Iași: Vranceanii vostru sunt ei ore Moldoveni și Munteni... .

Din nenorocire, acăstă fictivă subdiviziune curățu nominală este introdusă, din scăpare de vedere, nu numai pe blasonurile celor spuse în saloului Ateneului, ci chiar și în organizația societății literare pentru cultura limbii române. Renâne de acum înainte, ca membrii acestui venerabil areopagă naționalu să se reconstituie ei-insi, pe nescu base logice, numai și numai în duo clase mari: România de-nocice și România de-nicolice Dunăre, fără nică o altă deosebire de localitate secundare. Moldova, Transilvania, Muntenia, nu essistă pe față pămîntului; essistă o singură România cu unu picioru în Dunăre și cu altul pe ramificațiunile celor mai deosebite de a' numi Cămpeni. Fie-ne dar permisă a întreba pe domnii separiști dela Iași: Vranceanii vostru sunt ei ore Moldoveni și Munteni... .

Din nenorocire, acăstă fictivă subdiviziune curățu nominală este introdusă, din scăpare de vedere, nu numai pe blasonurile celor spuse în saloului Ateneului, ci chiar și în organizația societății literare pentru cultura limbii române. Renâne de acum înainte, ca membrii acestui venerabil areopagă naționalu să se reconstituie ei-insi, pe nescu base logice, numai și numai în duo clase mari: România de-nocice și România de-nicolice Dunăre, fără nică o altă deosebire de localitate secundare. Moldova, Transilvania, Muntenia, nu essistă pe față pămîntului; essistă o singură România cu unu picioru în Dunăre și cu altul pe ramificațiunile celor mai deosebite de a' numi Cămpeni. Fie-ne dar permisă a întreba pe domnii separiști dela Iași: Vranceanii vostru sunt ei ore Moldoveni și Munteni... .

(Lucru de mirare, că nu este nici o dorere, nici o insultă, nici o desonore, pe care noi să nu simu silite a o împărți una cu alta).

B. P. Hajdeu.

ESPOZIȚIUNEA UNIVERSALE.

ROMANIA.

Paris, 5 Augustu.

Domnule Redactore,

Multe s'ouqisă și s'au scrisă despre Espositiunea română. Critice drepte și nedrepte, invective și incriminările justifică și nejustificate. Neinteresantă din documentul din 1899 în Venetiană, Vlach-Bulgaria gramaty, p. 18.

tavurile d-lui Gogălniciu, stofele de lână, de inu și de metale fabricate pe la monastiră și de către particulari, țesuturile fine și ușoare cari înlescă capul femeilor, costumele variate și cele mai frumoase în Espositiune ale poporului român, broderiile eleganți ale d-lui Nacu; mai departe espozitionea arheologică a României; atrăgenția multimea vizitatorilor. Pentru prima oară la Espositiune audiamu numele patriei mele pronunțat cu ore care considerare. Fiind care dă ce trece d'atunci aducea uă înfrumusețare în galeria noastră.

Voiu oserva cu părere de roă că în compartimentul artilor, România nu era, potu dica, de loc reprezentată. Cu toate acestea pictorul nostru aru fi putut trămită unele din operile lor cele mai de merită și, pe cău am vădut, potu să firmă că n'ară fi avută nici ună cuya vădută d'a si nemulțumiți de trăpta ce aru fi ocupată. Se spune că d. Tălărescu ar fi și trămisă unu tablou, dară că s'ară recipită. Nu sciu dacă faptul este exactu și mă întrebă cumu s'ar putea explica de va fi astă-fel.

Oci cumu ținu, d-le Redactore, așa da séma de impresiunea fericită ce am simțit, după desceptiunea ce întâmpinase la Incepătă, și te rogă a-mi da voiă se exprimă în publicu multămirile mele mai alesă d-nei și d-lu Odoescu cari a lucrată cu îngrijire spre a expune într'unu modu inteligibile producționile țerei noastre, precum și d-lui Aurelian, care l'am vădut ajutându-l în acăstă lucrare. Dacă și alii din cei trămisi la Paris cu cheftoiela Statului le-au datu concursul loru nu sciu, prin urmare nu potu vorbi de cău de ecea-a pe cari i-am vădut eu însu-mi la lucru.

Ar fi fostă negreșită de dorită că totuștu se se fiu facută mai de timpuriu, cu dōne său trei lune înainte. Astă-fel Juriul Eposițiunii, avându înaintea ochilor său totuștu ce a spus România, ar fi pututu resplăti mai bine și mai cu dreptate pe espuitorii Români. Astă-fel amu fi avută, suntă convinsu, nu uă medalia de aură, ci patru său cinci; și mai multe medalie de argintă. Costumele noastre, cari, spuse tardiu, căndu mai totuștu premuriile se destinsere, p'au dobândită de cău uă medalia de bronz și uă mențiune de onore, aru fi avută negreșită medalie de aură și de argintă căci, fără presupuție naționale, erau cele mai frumoase, cele mai eleganți și cele mai cu gustă și cu respectare expuse. Broderiile în aurul ale d-lui Nacu cari n'aveau superiori de cău în espozitione Franceze și egali în pucine altele, în locul medaliei de bronz și mențiuni de onore, aru fi avută celu pucinu medalie de argintă; chihlibarile, tutunurile, grănelile, uleiurile, spiraturile, petrolierile noastre, etc. asemenea.

Întăriarea și pote și ore cari preveniști ce nu voiă a le cerceta nici desvolta aici, său facută ca România se nu i se dă în seria recompenselor locul ce i se cuvine. Dacă daru deploră întăriarea, care este faptul nostru, și care a datu locu de jocu celor preveniști, socotescu însă că este datoria mea a constata ca folosul morale ce a trasă țera din acăstă Espositiune esto mare. In ceste din urmă timpuri ea se prezintă lumii, în palatul din Câmpul lui Marte, de nu într'unu modu splendidu, din punctul de vedere olă utilității, celu pucinu într'unu modu frumosu, curat. Ea a întrecolu pe multe State de importanță sea politică. — Galeria văstră era, acumu în urmă, din

